

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 25. kolovoz 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Uska vrata ljubavi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje Evanđelje (usp. Lk 13, 22-30) prikazuje nam Isusa koji prolazi poučavajući gradovima i selima, na putu za Jeruzalem, gdje zna da mora umrijeti na križu radi spasenja svih nas. U taj je kontekst umetnuto pitanje nekog čovjeka koji mu se obraća riječima: „Gospodine, je li malo onih koji se spašavaju?“ (r. 23). Tada se raspravljalo o pitanju – koliko ih se spašava, a koliko ne... – i postojali su različiti načini tumačenja Svetoga pisma u vezi s tim, ovisno o tekstovima koje se uzimalo. Ali Isus to pitanje – koje se više fokusira na količinu, to jest „je li ih malo?...“ – stubokom preokreće i umjesto toga smješta odgovor na razinu odgovornosti, pozivajući nas da dobro koristimo sadašnje vrijeme. On, naime, kaže: „Borite se da uđete na uska vrata jer mnogi će, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći“ (r. 24).

Tim riječima Isus nam jasno stavlja do znanja da nije riječ o brojevima, u raju nema „zaokruženog broja“, nego je riječ o tome da se već od sada hodi pravim prolazom i taj pravi prolaz je za sve, ali je *uzak*. To je problem. Isus nas ne želi prevariti govoreći: „Ma ništa ne brinite, to je lako, ima lijepi autoput i na kraju velika vrata...“. Ne kaže nam to: govori nam o uskim vratima. Govori nam stvari onakve kakve jesu: prolaz je uzak. U kojem smislu? U smislu da ako se želi postići spasenje treba ljubiti Boga i bližnjega, a to nije lako! To su „uska vrata“, jer je zahtjevno, ljubav je uvijek zahtjevna, zahtijeva trud, štoviše, „napor“, to jest odlučnu i ustrajnu volju živjeti u skladu s evanđeljem. Sveti Pavao to naziva „dobrim bojem vjere“ (1 Tim 6, 12). Da bi ljubili Boga i bližnjega potrebno je truditi se svakoga dana, po cio dan.

Da bi bolje objasnio što je time htio reći Isus pripovijeda prisposobu o gospodaru kuće, koji predstavlja Gospodina. Njegova kuća simbolizira vječni život, odnosno spasenje. I ovdje se vraća slika *vrata*. Isus kaže: „Kada gospodar kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata: ‘Gospodine, otvori nam!’, on će vam odgovoriti: ‘Ne znam vas odakle ste!’“ (r. 25). Ti će se ljudi zatim truditi da budu prepoznati, podsjećajući gospodara: „Pa mi smo s tobom jeli i pili, po

našim si trgovima naučavao!“ (usp. r. 26); „Bio sam tamo kad si održao ono predavanje...“. Ali Gospodin će ponoviti da ih ne poznaje, i naziva ih „zlotvorima“. U tome je problem! Gospodin će nas prepoznati ne po našim naslovima – „gle, Gospodine, pripadao sam toj udruzi, bio sam prijatelj ovog monsinjora, onog kardinala, tog svećenika...“. Ne, naslovi nisu bitni, oni nisu važni. Gospodin će nas prepoznati samo po skromnom životu, dobrom životu, životu vjere koji se pretače u djela.

A za nas kršćane to znači da smo pozvani uspostaviti istinsko zajedništvo s Isusom, moleći se, pohađajući crkvu, pristupajući sakramentima i hraneći se njegovom Riječju. To nas održava u vjeri, njeguje nadu, oživljava ljubav. I tako, milošću Božjom možemo i moramo provoditi svoj život za dobro naše braće, boriti se protiv svakog oblika zla i nepravde.

Neka nam u tome pomogne Djevica Marija. Ona je ušla kroz uska vrata koja su Isus. Prihvatila ga je svim srcem i slijedila ga svaki dan svojega života, i kada nije shvaćala, i kad joj je mač probo dušu. Zato je zazivamo kao „Vrata nebeska“: Marija, Vrata nebeska; vrata koja vjerno preslikavaju Isusov lik: vrata Božjeg srca, zahtjevnog ali srca otvorenog svima nama.

Nakon Angelusa

[...]

Svi smo zabrinuti zbog velikih požara koji bukne u Amazoniji. Molimo se da, uz predanost svih, budu što prije obuzdani. Ta pluća koje tvore šume vitalna su za naš planet.

[...]